St. Antoni-Gildi
laenu kassa

Tartus,
Jaani uulitsas № 9.

Walitsus: K. Anger, W. Reinarth, H. Griip.

Kassa laenab raha **2-lest rublast** hakkades pantide wastu wälja.

Mitte ainult wäärtasjad, waid ka heasti hoitud **ülikonnad, riided, pesu** ja teised asjad wõetakse pandiks wastu, kui nad kergeste hoitawad ja müüdawad on.

Tuleriista ainult seadusliku tunnistusega.

Äriline tegewus hoitakse saladuseks.

Kassa on awatud
äripäewadel kella 10-nest kunni 1-ni lõuna ja
kella 3-mest kunni 6-ni õhtu.

Lapse mõte. Kaalukene (päraft seda kui isa teda weest wälja oli tõmbanud, kuhu ta oli sadanud): „Isa, kas olen ma nüüd — ärauppunud?“

Kindel abinõu. Proua A.: „Mis ma ometi oma maja ustega pean tegema — need kräägsuwad, mis hirmus.“ — Proua B.: „Mina tean küll, mis aitab — wõta niisugune tüdruk, kellel peigmehed on, küll see muretseb, et uksed tasa käiwad!“

Ewald Freymuth

Tartus,
Kühn'i uulitsas nr. 1,
soowitab **linast-, poollinast-, buldani-, kalliko-** ja **rootsiriiet** ning kõigeparemat

☞ möldre work-riiet. ☜

Õllewabrik „Gambrinus“.

Tartus, Emajõe-uulitsas nr. 12, 13, 14,
esimeses linnajaus.

Selle wabriku omanik **Julie Oelschlägel,** soowitab kõrgeste austatud ostjatele omas wabrikus walmistatud õlut, mis täieste hää on, nagu:

Pilseneri õlut (heledat),
Kloostri õlut (tumedat),
Laageri õlut (heledat),
Porterit ja mõdu.

Tellimised saawad wastuwõetud ülewal nimetatud wabrikus kui ka endise hr. **M. Pauli** nüüd **E. Meltsas** ja **Jürgens'i kaupluses, Jaani uulitsas nr. 18,** Raatuse tagan.

Wõerastemajas. Herra: „Kuulge kellner, tooge minu tütrele anepraadi, minu pojale wasikapraadi ja minule — noh, mis Teil siis weel on?“ Kellner: „Teile waheft härjapraadi?“

Kus ta paik on? Külaline: Kuulge, kellner, kas mu sõber Müller siin on?“ Kellner: „On küll, sääl ta istub kahekjama pudeli juures.“ Külaline: „Aga ma ei näe teda!“ Kellner: „Ei näe? Siis waadake korra laua alla.“